

Sąd i sądy – cytaty z Biblii, najczęściej z Przekładu Toruńskiego

Mt 10:15 – miasta Izraela będą sądzone i lżej będzie Sodomie (Mt 11:20)

Mt 10:5–15 tpnt

⁽⁵⁾ Tych to dwunastu posłał Jezus, rozkazując im i mówiąc: Na drogę pogan nie wstępujcie i nie wchodźcie do miasta Samarytan; ⁽⁶⁾ Ale idźcie raczej do owiec zgubionych z domu Izraela. ⁽⁷⁾ A idąc głoscie, mówiąc: Przybliżyło się Królestwo Niebios.

⁽⁸⁾ Słabych uleczcie, trędowatych oczyszczajcie, umarłych wskrzeszajcie, demony wyganiajcie. Za darmo wzięliście, za darmo też dawajcie.

⁽⁹⁾ Nie nabywajcie złota, ani srebra, ani miedzi w swoje trzasy; ⁽¹⁰⁾ Ani torby na drogę, ani dwóch sukien, ani sandałów, ani lasek. Albowiem godny jest robotnik swojego wyżywienia.

⁽¹¹⁾ A do któregokolwiek miasta lub wioski wejdziecie, dokładnie dowiedzcie się, kto jest w nim godny, i tam mieszkajcie, dopóki nie wyjdziecie. ⁽¹²⁾ Wchodząc natomiast do domu, pozdrowcie go.

⁽¹³⁾ I jeśli ten dom prawdziwie byłby godny, niech przyjdzie pokój wasz do niego, a jeśli nie byłby godny, pokój wasz niech wróci do was.

⁽¹⁴⁾ A jeśli ktoś by was nie przyjął, ani nie słuchał waszych słów, wychodząc z domu albo z tego miasta, strząśnijcie proch ze swoich stóp.

⁽¹⁵⁾ Zaprawdę mówię wam: Znośniej będzie ziemi Sodomie i Gomory w dniu sądu, niż temu miastu.

Mt 12:36n Sądzeni będziemy ze słów wypowiedzianych

Mat 12:36–37 tpnt

⁽³⁶⁾ Mówię wam natomiast, że z każdego nieużytecznego słowa, które wypowiedzą ludzie, zdadzą sprawę w dzień sądu;

⁽³⁷⁾ Gdyż ze swoich słów zostaniesz uznany za sprawiedliwego, i ze swoich słów zostaniesz potępiony.

Mt: 12:42, Łk12:31 – Mieszkańcy Niniwy i królowa z Południa będą sędzić pokolenie Izraela, współczesne Jezusowi.

⁽¹⁵⁾ Jezus przejrzał te plany i oddalił się stamtąd. Poszły za Nim wielkie tłumy, a On uzdrowił wśród nich wszystkich chorych. ⁽¹⁶⁾ Nakazywał im jednak, by nie czynili wokół Niego rozgłosu. (...) ⁽²²⁾ W tym czasie przyprowadzono do Niego opętanego człowieka. Był on niewidomy i głuchoniemy. Jezus uzdrowił go, tak że przemówił i był w stanie widzieć.

⁽²³⁾ Wywołało to zachwyt wśród tłumów: Czy to nie jest Syn Dawida? — powtarzano.

⁽²⁴⁾ Jednak faryzeusze, gdy o tym usłyszeli, orzekli: Ten wygania demony nie inaczej jak tylko za sprawą Beelzebula, władcy demonów. (...) ⁽³⁶⁾ Mówię wam natomiast: Z każdego bezużytecznego słowa, które ludzie wypowiedzą, zdadzą sprawę w dniu sądu. ⁽³⁷⁾ Gdyż na podstawie własnych słów zostaniesz usprawiedliwiony i na podstawie własnych słów zostaniesz potępiony.

⁽³⁸⁾ W odpowiedzi na to niektórzy znawcy Prawa i faryzeusze powiedzieli: Nauczycielu, chcemy zobaczyć jakiś Twój znak. (...)

⁽⁴¹⁾ Mieszkańcy Niniwy powstaną na sąd wraz z tym pokoleniem i potępią je, gdyż opamiętali się na wezwanie Jonasza, a przecież tutaj chodzi o coś więcej niż w przypadku Jonasza.

⁽⁴²⁾ Królowa z Południa powstanie na sąd wraz z tym pokoleniem i potępi je, bo przybyła z krańców ziemi słuchać mądrości Salomona, a przecież tutaj chodzi o coś więcej niż w przypadku Salomona.

Mt 19:28 – zapewnieni, że apostołowie będą sędzić 12 pokoleń Izraela

Mt 19:28 tpnt

⁽²⁸⁾ A Jezus powiedział im: Zaprawdę mówię wam, że wy, którzy za mną poszliście, przy

odrodzeniu, gdy usiądzie Syn Człowieczy na tronie swojej chwały, usiądziecie i wy na dwunastu tronach, sądząc dwanaście pokoleń Izraela.

Mt 25:14 Rozliczenie się z sługą - zarządcą talentów

Mat 25:14–30 tpnt

⁽¹⁴⁾ Podobnie bowiem pewien człowiek odjeżdżając za granicę, przywołał swoje sługi i przekazał im swój dobytek; ⁽¹⁵⁾ I temu wprawdzie dał pięć talentów, a temu dwa, a temu jeden, każdemu według jego możliwości, i zaraz odjechał.

⁽¹⁶⁾ A poszedł ten, który wziął pięć talentów, obracał nimi i uzyskał drugie pięć talentów.

⁽¹⁷⁾ Tak samo i ten, który wziął dwa, i on uzyskał drugie dwa.

⁽¹⁸⁾ A ten, który wziął jeden, odszedł, rozkopał ziemię i schował srebro swojego pana.

⁽¹⁹⁾ A po długim czasie przyszedł pan owych sług i rozlicza z nimi zapis rozrachunków.

⁽²⁰⁾ I przystąpił ten, który wziął pięć talentów, i przyniósł dalsze pięć talentów, mówiąc: Panie! Przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem nimi. ⁽²¹⁾ A pan jego powiedział mu: Dobrze, sługo dobry i wierny! W małych byłeś wierny, ustanowię cię nad wieloma; wejdź do radości swojego pana.

⁽²²⁾ Przystąpił także i ten, który wziął dwa talenty, i powiedział: Panie! Powierzyłeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem nimi. ⁽²³⁾ Powiedział mu pan jego: Dobrze, sługo dobry i wierny! W małych byłeś wierny, ustanowię cię nad wieloma; wejdź do radości swojego pana.

⁽²⁴⁾ A przystąpił i ten, który wziął jeden talent, i powiedział: Panie! Poznałem cię, że jesteś człowiekiem twardym, że zniesz, gdzie nie siałeś, i zbierasz, gdzie nie rozsypałeś; ⁽²⁵⁾ Bojąc się więc, odszedłem i ukryłem twój talent w ziemi; oto masz to, co jest twoje. ⁽²⁶⁾ A w odpowiedzi, pan jego rzekł do niego: Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że żnę, gdzie nie siałem, i zbieram, gdzie nie rozsypywałem; ⁽²⁷⁾ Trzeba było więc złożyć moje srebro u bankierów, a ja po przyjściu, odebrałbym to, co jest moje z zyskiem. ⁽²⁸⁾ Dlatego zabierzcie od niego ten talent i dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

⁽²⁹⁾ Każdemu bowiem, kto ma, będzie dane, i będzie obfitować; a temu, kto nie ma, i to, co ma, zostanie mu zabrane.

⁽³⁰⁾ A tego bezużytecznego sługę wyrzucicie w ciemność zewnętrzną; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Mt 25:31nn – sąd Jezusa

Mat 25:31–46 tpnt

⁽³¹⁾ A gdy przyjdzie Syn Człowieczy w swojej chwale, i z Nim wszyscy święci aniołowie, wtedy usiądzie na tronie swojej chwały.

⁽³²⁾ I zostaną zebrane przed Nim wszystkie narody, i oddzieli ich, jednych od drugich, jak pasterz oddziela owce od kozłów.

⁽³³⁾ I postawi owce po swojej prawej stronie, a kozły po lewej stronie.

⁽³⁴⁾ Wtedy powie Król tym, po Jego prawej stronie: Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego! Odziedziczcie Królestwo przygotowane wam od założenia świata. ⁽³⁵⁾ Gdyż byłem głodny, a daliście mi jeść; pragnąłem, a daliście mi pić; byłem obcym przybyszem, a przyjęliście mnie;

⁽³⁶⁾ Byłem nagim, a przyodzialiście mnie; byłem chorym, a odwiedziliście mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do mnie.

⁽³⁷⁾ Wtedy odpowiedzą Mu sprawiedliwi, mówiąc: Panie! Kiedy widzieliśmy Cię głodnym i daliśmy Ci jeść? Albo pragnącym i daliśmy Ci pić? ⁽³⁸⁾ I kiedy widzieliśmy Cię obcym przybyszem, i przyjęliśmy Cię, lub nagim, i przyodzialiśmy Cię? ⁽³⁹⁾ I kiedy widzieliśmy Cię chorym, albo w więzieniu, i przyszliśmy do Ciebie?

⁽⁴⁰⁾ A w odpowiedzi, Król powie im: Zaprawdę mówię wam, cokolwiek uczyniliście jednemu z tych najmniejszych moich braci, mnie uczyniliście.

⁽⁴¹⁾ Potem powie i tym, którzy są po lewej stronie: Idźcie ode mnie, przeklęci w ogień wieczny, który jest przygotowany diabłu i jego aniołom.

⁽⁴²⁾ Albowiem byłem głodny, a nie daliście mi jeść; pragnąłem, a nie daliście mi pić; ⁽⁴³⁾ Byłem obcym przybyszem, a nie przyjęliście mnie; byłem nagim, a nie przyodzialiście mnie; byłem chorym i w więzieniu, a nie odwiedziliście mnie.

⁽⁴⁴⁾ Wtedy i oni Mu odpowiedzą, mówiąc: Panie! Kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo pragnącym, albo gościem, albo nagim, albo chorym, albo w więzieniu, i nie usłużyliśmy Ci?

(45) Wtedy odpowie im, mówiąc: Zaprawdę mówię wam, czegokolwiek nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, i mnie nie uczyniliście.

(46) I pójdą ci na karę wieczną; natomiast sprawiedliwi do życia wiecznego.

Łk 12:40nn Rozliczenie się ze sługami (Mt 24:45nn ale krótsze)

Łk 12:40–48 tpnt

(40) I wy więc bądźcie gotowi; bo Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie domyślacie.

(41) Wtedy Piotr powiedział Mu: Panie? Czy do nas mówisz to podobieństwo, czy też do wszystkich?

(42) Pan natomiast powiedział: Kto zatem jest tym wiernym i roztropnym zarządcą, którego pan postawi nad swoją służbą, aby im dawał przydział zboża we właściwym czasie?

(43) Błogosławiony ten sługa, którego pan jego, gdy przyjdzie, znajdzie tak czyniącego;

(44) Prawdziwie mówię wam, że go postawi nad wszystkimi swoimi dobrami.

(45) A jeśli powiedziałby ów sługa w swoim sercu: Mój pan zwleka ze swoim przyjściem, i zaczęłyby bić sługi i służebnice, a jeść, pić i upijać się, (46) Przyjdzie pan owego sługi w dniu, którego nie oczekuje, i w godzinie, której nie zna, i rozetnie go, i położy dział jego z niewierzącymi. (47) Ten sługa natomiast, który poznał wolę swojego pana i nie przygotował się, i nie czynił zgodnie z jego wolą, odbierze wiele razów; (48) Ten natomiast, który nie znał, a uczynił rzeczy godne batów, będzie mniej chłostany. Od każdego bowiem, komu wiele dano, wiele będzie się żądać; a komu wiele powierzono, od tego więcej będą wymagać.

Mt 24:45–51 tpnt

(45) Kto więc jest tym wiernym i rozumnym sługą, którego pan jego ustanowił nad swoją służbą, aby im dawał pokarm we właściwym czasie?

(46) Błogosławiony ów sługa, którego jego pan gdy przyjdzie, znajdzie tak czyniącego.

(47) Zaprawdę mówię wam, że go ustanowi nad całym swoim mieniem.

(48) A jeśli by powiedział ów zły sługa w swoim sercu: Mój pan zwleka ze swoim przyjściem,

(49) I zaczęłyby bić współsługi, a jeść i pić z pijakami,

(50) Przyjdzie pan owego sługi w dniu, którego się nie spodziewa, i o godzinie, której nie zna,

(51) I potnie go na kawałki, i wyznaczy mu dział równy z obłudnikami; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Łk 19:11nn – rozliczenie sług przez powracającego króla (o 10 minach)

Luk 19:11–27 tpnt

(11) A gdy oni słuchali tego, dodał jeszcze to podobieństwo, dlatego że był blisko Jerozolimy, a im wydawało się, że już zaraz ma się ukazać Królestwo Boże.

(12) Powiedział więc: Pewien człowiek szlachetnego rodu udał się do odległej krainy, żeby objąć dla siebie królestwo i powrócić. (13) I przywołał dziesięciu swoich sług, dał im dziesięć min, i powiedział do nich: Obracajcie nimi, aż przyjadę.

(14) Natomiast poddani jego nienawidzili go i wysłali za nim poselstwo, mówiąc: Nie chcemy, aby ten królował nad nami.

(15) I stało się, że on powrócił po przyjęciu królestwa, i powiedział, aby przywołano do niego te sługi, którym dał srebro, żeby się dowiedzieć, kto ile zyskał z handlu.

(16) Przyszedł więc pierwszy, mówiąc: Panie! Twoja mina zyskała dziesięć min.

(17) I powiedział mu: Dobrze, sługo dobry! Dlatego, że stałeś się wierny w najmniejszym, miej władzę nad dziesięcioma miastami.

(18) Przyszedł i drugi, mówiąc: Panie! Twoja mina przyniosła pięć min.

(19) I temu też powiedział: I ty stań nad pięcioma miastami.

(20) A inny przyszedł, mówiąc: Panie! Oto twoja mina, którą miałem odłożoną w chustce,

(21) Bałem się bowiem ciebie, gdyż jesteś człowiekiem srogim; że podnosisz, czego nie położyłeś, i żniesz, czego nie zasiałeś.

(22) Wtedy powiedział mu: Na podstawie twoich słów sędzę ciebie, zły sługo! Wiedziałeś, że jestem człowiekiem srogim, podnoszę, czego nie położyłem, i żnę, czego nie zasiałem;

(23) Dlaczego więc nie oddałeś mojego srebra do banku? A ja po powrocie podjąłbym je z odsetkami.

(24) I powiedział tym, którzy stali obok: Weźcie od niego tę minę i dajcie temu, który ma dziesięć min.

(25) I powiedzieli mu: Panie! Ma dziesięć min.

(26) Albowiem mówię wam, że każdemu, który ma, zostanie dane, a temu, który nie ma, i to, co ma, zostanie mu zabrane.

(27) Nadto moich nieprzyjaciół, tych, którzy nie chcieli, abym zakrólował nad nimi, przyprawdźcie tu i zabijcie ich przede mną.

J3:16-21 – w trakcie rozmowy z Nikodemem Jezus wyjaśnia mu po co przyszedł Syn Boży – nie aby sądzić świat, lecz by go zbawić.

J 3:16–21 tpnt

(16) W ten właśnie sposób Bóg umiłował świat, że dał swojego jednorodzonego Syna, aby każdy, wierzący w Niego, nie zginął, ale miał życie wieczne. (17) Bo nie posłał Bóg swojego Syna na świat, aby sądził świat, lecz by świat został przez Niego zbawiony. (18) Wierzący w Niego, nie podlega osądzeniu; ale kto nie wierzy, już jest osądzony, dlatego że nie wierzy w imię jednorodzonego Syna Bożego.

(19) To natomiast jest sąd, że światłość przyszła na świat, a ludzie bardziej umiłowali ciemność niż światłość; bo ich czyny były złe. (20) Każdy bowiem, kto źle czyni, nienawidzi światłości i nie przychodzi do światłości, aby czyny jego nie zostały obnażone. (21) Lecz kto czyni prawdę, przychodzi do światłości, aby czyny jego zostały ujawnione, że są dokonane w Bogu.

J5:21-19 – dysputa Jezusa ze starszymi

J 5:21–29 tpnt

(21) Bo tak, jak Ojciec wzbudza umarłych i przywraca życie, tak i Syn, przywraca życie tym, którym chce. (22) Bo Ojciec w ogóle nikogo nie sądzi, lecz wszelki sąd przekazał Synowi, (23) Aby wszyscy czcili Syna, tak jak czczą Ojca. Kto nie czci Syna, nie czci Ojca, który Go posłał.

(24) Zaprawdę, zaprawdę mówię wam: Kto słucha mojego słowa i wierzy Temu, który mnie posłał, ma życie wieczne i nie idzie na sąd, ale przeszedł ze śmierci do życia.

(25) Zaprawdę, zaprawdę mówię wam: Przyjdzie godzina, i teraz już jest, gdy umarli usłyszą głos Syna Bożego, i ci, którzy usłyszą, będą żyć. (26) Bo jak Ojciec ma życie sam w sobie, tak i dał Synowi, aby miał życie sam w sobie. (27) I dał Mu władzę i prawo sprawowania sądu, ponieważ jest Synem Człowieczym. (28) Nie dziwcie się temu, bo nadchodzi godzina, w której wszyscy, którzy są w grobach, usłyszą Jego głos; (29) I wyjdą ci, którzy dobrze czynili, by powstać do życia; a ci, którzy źle czynili, by powstać na sąd.

J8:39 (1-7, 35-40) – Jezus przyszedł, aby osądzić świat – wypowiedź po uzdrowieniu ślepego od urodzenia

J 9:39 tpnt

(39) A Jezus powiedział: Ja przyszedłem na ten świat na sąd, aby ci, którzy nie widzą, widzieli, a ci, którzy widzą, aby stali się ślepi.

J12:31 – Sąd nad światem, bo rozpoczyna się (rozdział 12 Jana) godzina chwali Jezusa.

J 12:27–33 tpnt

(27) Teraz dusza moja jest zatrwożona; i co powiem? Ojcze! Uratuj mnie od tej godziny; przecież dlatego przyszedłem na tę godzinę. (28) Ojcze! Otocz chwałą swoje imię. Na to dobiegł głos z nieba: I otoczyłem chwałą i ponownie otoczę je chwałą.

(29) Wtedy tłum, który stał i to słyszał, mówił: To był grzmot; inni mówili: Anioł przemówił do Niego.

(30) Jezus w odpowiedzi, rzekł im: Nie ze względu na mnie rozległ się ten głos, ale ze względu na was. (31) Teraz odbywa się sąd nad tym światem, teraz przywódca tego świata zostanie wyrzucony na zewnątrz. (32) A ja gdy będę podniesiony z ziemi, pociągnę wszystkich do siebie.

(33) A to powiedział zaznaczając, jaką śmiercią ma umrzeć.

Inne przekłady:

tpnt

⁽³¹⁾ Teraz odbywa się sąd nad tym światem, teraz przywódca tego świata zostanie wyrzucony na zewnątrz.

bt5

⁽³¹⁾ Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie wyrzucony precz.

eib

⁽³¹⁾ Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie wyrzucony.

ubg

⁽³¹⁾ Teraz odbywa się sąd tego świata, teraz władca tego świata będzie wyrzucony precz.

J16:8 – władca tego świata jest sądzony o czym zapewnia Duch Święty

Joh 16:7–11 tpnt

⁽⁷⁾ Lecz ja wam mówię prawdę: Pozyteczniej jest dla was, abym ja odszedł. Bo jeśli nie odejdę, Opiekun nie przyjdzie do was; ale jeśli odejdę, pošlę Go do was.

⁽⁸⁾ A On, gdy przyjdzie, wykaże, że świat jest w błędzie odnośnie grzechu i odnośnie sprawiedliwości, i odnośnie sądu;

⁽⁹⁾ Odnośnie grzechu, gdyż prawdziwie nie uwierzyli we mnie;

⁽¹⁰⁾ Odnośnie sprawiedliwości także, gdyż idę do Ojca mojego i już mnie nie ujrzycie;

⁽¹¹⁾ Odnośnie sądu natomiast, bo przywódca tego świata jest osądzony.

Rz2:16 – Bóg będzie sądzić ukryte sprawy

Rz 2:16 tpnt

⁽¹⁶⁾ W dniu, gdy Bóg sądzić będzie przez Jezusa Chrystusa ukryte sprawy ludzi, według mojej Ewangelii.

Rz 14:10-13 – Trybunał Chrystusa

Rz 14:10–13 tpnt

⁽¹⁰⁾ Ty natomiast dlaczego sądzisz twojego brata? Albo dlaczego gardzisz twoim bratem? Wszyscy bowiem staniemy przed trybunałem sądu Chrystusa.

⁽¹¹⁾ Napisane jest bowiem: Jako żyję Ja, mówi Pan, przede mną zegnien się wszelkie kolano i każdy język wyzna Bogu.

⁽¹²⁾ Dlatego więc każdy z nas zda z samego siebie sprawę Bogu.

⁽¹³⁾ Już więcej nie osądzajmy jedni drugich; ale raczej rozsądźmy to, aby nie kłaść przed bratem powodu do potknięcia lub zgorzenia.

1Kor 3 – o sprawdzaniu swojego dzieła

1Kor 3:9–15 tpnt

⁽⁹⁾ Jesteśmy bowiem Bożymi współpracownikami, a wy Bożą rolą, Bożą budowlą jesteście.

⁽¹⁰⁾ Według łaski Bożej, która została mi dana, jako mądry mistrz budowlany założyłem fundament, a inny na nim buduje; a każdy niech uważa, jak na nim buduje.

⁽¹¹⁾ Albowiem fundamentu innego nikt nie może założyć, obok tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus. ⁽¹²⁾ A jeśli ktoś na tym fundamencie buduje ze złota, srebra, drogich kamieni, drewna, siana lub ze słomy,

⁽¹³⁾ To dzieło każdego stanie się widoczne; ten dzień bowiem to pokaże, gdyż w ogniu jest ono objawiane; a jakie jest dzieło każdego, ogień doświadczy.

⁽¹⁴⁾ Jeśli czyjeś dzieło, które budował będzie trwać, otrzyma zapłatę.

⁽¹⁵⁾ Jeśli czyjeś dzieło spłonie, ten poniesie szkodę; lecz on sam zostanie zbawiony, tak jednak, jak przez ogień.

2Kor 5 – o sędziowskim trybunale Chrystusa

2Kor 5:1–21 tpnt

⁽¹⁾ Wiemy bowiem, że jeśli nasz ziemski dom, ten namiot, zostanie obalony, mamy budowlę u Boga, dom w niebiosach, nie ręką uczyniony, wieczny. ⁽²⁾ Bo i w tym wzdychamy, pragnąc przyoblec się w nasze domostwo, które jest z nieba, ⁽³⁾ Jeśli tylko przyobleczeni, a nie nadzy

zostaniemy znalezieni.

⁽⁴⁾ Bo i będąc w tym namiocie, wzdychamy obciążeni, ponieważ nie chcemy zdjąć, ale przyoblec, by to, co śmiertelne, zostało wchłonięte przez życie. ⁽⁵⁾ A Tym, który nas dla siebie do tego przygotował, jest Bóg i który dał nam zadatek Ducha. ⁽⁶⁾ Zawsze więc ufni wiemy, że mieszkając w ciele, jesteśmy oddaleni od Pana; ⁽⁷⁾ Albowiem przez wiarę chodzimy, a nie przez to, co się widzi. ⁽⁸⁾ Ufamy więc i mamy upodobanie raczej wyjść z ciała i zamieszkać u Pana. ⁽⁹⁾ Dlatego uważamy za zaszczytne, czy to pozostając, czy odchodząc, Jemu się podobać.

⁽¹⁰⁾ Albowiem musimy wszyscy pokazać się przed sędziowskim tronem Chrystusa, aby każdy odebrał to, co poprzez ciało zrobił i ze względu na to, co dokonał – czy to dobrego, czy to złego.

⁽¹¹⁾ Wiedząc więc, czym jest bojaźń Pana, ludzi przekonujemy, a dla Boga jesteśmy jawnymi; a mam nadzieję, że i w waszych sumieniach jesteście jawnymi.

⁽¹²⁾ Bo ponownie nie polecamy samych siebie, ale dajemy wam powód do chluby z nas, abyście ją mieli przeciw tym, którzy chlubią się z tego, co na zewnątrz, a nie z serca. ⁽¹³⁾ Bo jeśli straciliśmy rozum, to dla Boga; jeśli zachowujemy rozsądek, to dla was. ⁽¹⁴⁾ Albowiem miłość Chrystusa naciska na nas, którzy to osądziliśmy, że jeśli Jeden za wszystkich umarł, zatem wszyscy umarli; ⁽¹⁵⁾ A za wszystkich umarł, aby ci, którzy żyją, już nie żyli dla samych siebie, ale dla Tego, który umarł za nich i został wzbudzony.

⁽¹⁶⁾ Dlatego my, od teraz nikogo nie znamy według ciała, a jeśli i poznaliśmy Chrystusa według ciała, to teraz już Go nie znamy. ⁽¹⁷⁾ Tak więc, jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; stare przeminęło, oto wszystko stało się nowe, ⁽¹⁸⁾ A to wszystko jest z Boga, który nas z samym sobą pojednał przez Jezusa Chrystusa i dał nam służbę pojednania,

⁽¹⁹⁾ Jako że Bóg był w Chrystusie tym, który świat z samym sobą pojednał, nie zaliczając im ich upadków, i tym, który w nas złożył słowo pojednania. ⁽²⁰⁾ W miejsce Chrystusa jesteście posłani, jako samego Boga, który przez nas wzywa, w miejsce Chrystusa prosimy: Bądźcie pojednani z Bogiem. ⁽²¹⁾ Albowiem On Tego, który nie znał grzechu, za nas uczynił grzechem, byśmy w Nim stawali się Bożą sprawiedliwością.

[1Kor6:1nn – Koryntianie sądzili się a zapomnieli, że będą sędziami świata i aniołów](#)

1Kor 6:1–4 tpnt

⁽¹⁾ Czy śmie ktoś z was, mając sprawę z drugim, być sądzonym przed niesprawiedliwymi, a nie przed świętymi?

⁽²⁾ Czy nie wiecie, że święci będą sędzić świat? A jeżeli świat przez was jest sądzony, to czy jesteście niegodni sędzić w sprawach pomniejszych?

⁽³⁾ Czy nie wiecie, że będziemy sędzić aniołów? A co dopiero sprawy życiowe?

⁽⁴⁾ Wy więc, jeśli macie sprawy życiowe do osądzenia, tych, którzy są bez znaczenia w zborze, sadzacie jako sędziów?

[1Kor11:31 osądzajmy się aby inaczej niż świat być sądzonymi](#)

1Kor 11:28–32 tpnt

⁽²⁸⁾ Niech więc człowiek doświadcza samego siebie i niech w ten sposób je z tego chleba, i z kielicha tego niech pije. ⁽²⁹⁾ Bo kto je i pije niegodnie, nie rozróżniając ciała Pana, własny sąd je i pije. ⁽³⁰⁾ Dlatego między wami jest wielu słabych i chorych, i liczni śpią.

⁽³¹⁾ Bo gdybyśmy sami siebie osądzali, nie byłibyśmy sądzeni. ⁽³²⁾ Lecz gdy jesteśmy sądzeni, przez Pana jesteście karceni, abyśmy ze światem nie zostali skazani.

[2Tm4:1nn – sąd będzie przy przyjściu Jezusa](#)

2Tm 4:1 tpnt

Ja więc uroczęście zaświadczać przed obliczem Boga i Pana Jezusa Chrystusa, który będzie sędzić żywych i martwych, podczas Jego pojawienia się (επιφάνειαν, epifania) i Jego Królestwa:

[2Tes1:5 – opis sądu Bożego u Pawła](#)

2Tes 1:4–11 tpnt

(4) Tak że my sami chlubimy się z was w zborach Boga z powodu waszej wytrwałości i wiary we wszystkich waszych prześladowaniach i w uciskach, które znosicie. (5) Co jest dowodem sprawiedliwego sądu Bożego, że zostaliście uznani za godnych Królestwa Bożego, dla którego też cierpicie. (6) Bo sprawiedliwe jest u Boga odpłacić uciskiem tym, którzy was uciskają, (7) A wam, uciskanym, przynieść ulgę wraz z nami podczas objawienia się Pana Jezusa z nieba z aniołami Jego mocy, (8) W płomieniu ognia, wymierzającego karę tym, którzy Boga nie znają i tym, którzy nie są posłuszni Ewangelii Pana naszego Jezusa Chrystusa; (9) Którzy poniosą karę, wieczną zgubę, z dala od oblicza Pana i od chwały Jego mocy, (10) Gdy przyjdzie w tym dniu, aby zostać wystawionym w swoich świętych i podziwianym we wszystkich tych, którzy uwierzyli, ponieważ świadectwo nasze znalazło wśród was wiarę. (11) O co też modlimy się zawsze za was, aby Bóg nasz uznał was godnymi powołania i wypełnił wszelkie upodobanie dobroci i dzieło wiary w mocy,

[1Tm5:24 – będzie sąd](#)

1Tm 5:24 tpnt

(24) Grzechy niektórych ludzi są wcześniej jawne i poprzedzają sąd, natomiast za niektórymi podążają w ślad.

[2Tm4:1 – Jezus będzie sędzić żywych i martwych](#)

2Tm 4:1 tpnt

(1) Ja więc uroczycie zaświadczać przed obliczem Boga i Pana Jezusa Chrystusa, który będzie sędzić żywych i martwych, podczas Jego pojawienia się i Jego Królestwa:

[Heb 6:2 – nauka o sądzie jest podstawą nauki o Chrystusie](#)

Heb 6:1–2 eib

(1) Dlatego pomińmy podstawy nauki o Chrystusie. Przejdźmy do spraw doskonałości. Nie kładźmy znów fundamentu z prawd o odwróceniu się od martwych uczynków i zawierzeniu Bogu, (2) z nauki o chrztach, o nakładaniu rąk, o zmartwychwstaniu i o sądzie wiecznym.

[Heb9:27 – raz człowiekowi śmierć a potem sąd](#)

Hbr 9:25–29 tpnt

(25) I nie po to, by wiele razy ofiarowywać samego siebie, tak jak arcykapłan wchodzi do świętego świętych co roku z cudzą krwią, (26) Bo inaczej musiałby wielokrotnie od założenia świata cierpieć, lecz teraz na końcu wieków objawił się raz dla zmazania grzechu przez ofiarowanie samego siebie. (27) A jak postanowiono ludziom raz umrzeć, a potem sąd, (28) Tak i Chrystus, raz będąc ofiarowany, aby wziąć na siebie grzechy wielu, drugi raz, już bez żadnego związku z grzechem, ukaże się tym, którzy Go oczekują ku zbawieniu.

[Heb 10:13, 17 – trzymajmy się nadziei, bo Pa będzie sędzić, a kto znając prawdę grzeszy to już może tylko czekać na sąd i ogień](#)

Heb 10:23–30 tpnt

(23) Zachowujmy wyznanie niewzruszonej nadziei, bo godny zaufania jest Ten, który obiecał, (24) I przypatrujemy się jedni drugim, aby pobudzać się do miłości i dobrych czynów, (25) Nie porzucając naszych wspólnych zgromadzeń, jak to u niektórych jest w zwyczaju, ale zachęcajmy się; i to tym bardziej, im wyraźniej widzicie, że zbliża się ten dzień. (26) Bo jeśli po otrzymaniu dogłębnego poznania prawdy, dobrowolnie grzeszymy, nie pozostaje już żadna ofiara za grzechy, (27) Ale tylko jakieś pełne bojaźni oczekiwanie sądu i żaru ognia, który ma strawić przeciwników.

⁽²⁸⁾ Kto odrzuca Prawo Mojżesza, ten bez miłosierdzia umiera na podstawie zeznania dwóch lub trzech świadków.

⁽²⁹⁾ Jak się wam wydaje, na ile gorszą karę zasługuje ten, kto Syna Bożego podeptał a krew przymierza, przez którą został uświęcony, uznał za pospolitą i znieważył Ducha łaski?

⁽³⁰⁾ Znamy bowiem Tego, który powiedział: Pomsta do mnie należy, ja odpłacę, mówi Pan; i ponownie: Pan sądzić będzie swój lud.

Jk2:12-13 – jak postępować

Jk 2:12n eib – jak mamy postępować, ale też o jakimś sądzie

⁽¹²⁾ Mówcie i postępujcie jak ci, którzy mają być sądzeni przez Prawo wolności.

⁽¹³⁾ Nad tym, kto nie okazał miłosierdzia, odbywa się sąd bez miłosierdzia. Miłosierdzie przewycięża sąd.

Jk5:9 – ostrzeżenie, aby nie osądzać braci

Jk 5:9 tpnt

⁽⁹⁾ Nie wdychajcie, bracia, jedni na drugich, abyście nie byli osądzeni. Oto sędzia stanął u drzwi.

Jk 5:9 ubg

⁽⁹⁾ Bracia, nie narzekajcie jedni na drugich, abyście nie zostali osądzeni. Oto sędzia stoi przed drzwiami.

Jk 5:9–12 eib

⁽⁹⁾ Przestańcie na siebie nawzajem narzekać, bracia! Nie narażajcie się na sąd. Bo oto Sędzia stanął u drzwi.

⁽¹⁰⁾ Za przykład nieugiętości oraz cierpliwości bierzcie, bracia, proroków, którzy przemawiali w imieniu Pana.

⁽¹¹⁾ Zauważcie, że tych, którzy wytrwali, uważamy za szczęśliwych. Słyszeliście o wytrwałości Joba. Wiecie, jaki był cel Pana. Wiecie też, że Pan jest bardzo litościwy i miłosierny.

⁽¹²⁾ Przede wszystkim, drodzy bracia, przestańcie przysięgać na niebo i na ziemię; nie składajcie też innych przysięg. Niech wasze: tak, znaczy: tak, a wasze: nie — nie, abyście nie popadli pod sąd.

1P1:15-17 – Bóg sądzi każdego wg. jego czynów – zachęta dla nas

1P 1:15–17 tpnt

⁽¹⁵⁾ Ale z powodu Świętego, który was powołał, stańcie się sami święci we wszelkim postępowaniu waszym; ⁽¹⁶⁾ Bo napisano: Stańcie się święci, bo Ja jestem Święty. ⁽¹⁷⁾ A jeśli wzywacie jako Ojca, tego który bez względu na osoby sądzi każdego według jego czynów, postępujcie w bojaźni przez czas waszego zamieszkiwania na obczyźnie.

1P 4:3-6 – będzie sąd żywych i umarłych, a umarłym głoszone dobrą nowinę aby można było ich sądzić

1P 4:3–6 tpnt

⁽³⁾ Wystarczy już bowiem, że w minionym czasie naszego życia czyniliśmy wolę pogan, żyjąc w rozwiązłościach, pożądliwościach, pijaństwie, hulankach, pijatykach i niegodziwych bałwochwalstwach. ⁽⁴⁾ Przy tym dziwią się oni, że wy nie śpieszycie się razem z nimi do tego samego zalewu rozwiązłości, i bluźnią wam. ⁽⁵⁾ Ci zdadzą sprawę Temu, który gotów jest sądzić żywych i umarłych.

⁽⁶⁾ W tym bowiem celu i umarłym głoszone dobrą nowinę, aby zostali osądzeni wprawdzie jako ludzie według ciała, ale żyli w duchu według Boga.

1P4:16-17 – sąd zaczyna się od domu Bożego

1P 4:16–17 tpnt

⁽¹⁶⁾ Jeśli natomiast ktoś cierpi jako chrześcijanin, niech nie będzie zawstydzany, ale niech w tej mierze oddaje chwałę Bogu. ⁽¹⁷⁾ Gdy jest czas, aby rozpoczął się sąd od domu Bożego;

jeżeli więc zaczyna się od nas, jaki będzie koniec tych, którzy nie okazują posłuszeństwa ewangelii Bożej?

2P2:4 – sąd na aniołami, które zgrzeszyły

2P 2:4 tpnt

⁽⁴⁾ Skoro bowiem Bóg aniołów, gdy zgrzeszyli, nie oszczędził, ale w więzach ciemności strącił ich do Tartaru. Wydał ich jako zachowanych na sąd.

2P2:9 – Historia Sodoma i Lota przykładami przyszłych sądów

2P 2:6–10 tpnt

⁽⁶⁾ A miasta Sodomy i Gomorę spopielił i potępił przez zagładę, stawiając je jako przykład tego, co ma nastąpić dla czyniących bezbożność,

⁽⁷⁾ Lecz wyrwał sprawiedliwego Lota, udreżonego rozpustnym postępowaniem nieprawych,

⁽⁸⁾ Albowiem sprawiedliwy ten, mieszkając między nimi, widząc i słysząc ich nieprawę czyny, codziennie zadreżczał swoją sprawiedliwą duszę.

⁽⁹⁾ Umie Pan pobożnych wyrwać z próby, a poskromionych niesprawiedliwych zachowywać na dzień sądu,

⁽¹⁰⁾ A szczególnie tych, którzy w żądzy zepsucia idą za ciałem, pogardzają Panowaniem; zuchwali i zarozumiali, nie drżą gdy bluźnią Chwałom,

2P3:3-7 – nadchodzi dzień sądu, podobny jak do sądu związanego z potopem

2P 3:3–7 tpnt

⁽³⁾ To najpierw wiedząc, że w dni ostateczne przyjdą szyderycy, chodzący według swoich własnych pożądliwości, ⁽⁴⁾ I mówiący: Gdzie jest obietnica Jego przyjścia? Od kiedy bowiem ojcowie zasnęli, wszystko tak trwa od początku stworzenia. ⁽⁵⁾ Nie zauważają bowiem, sami tego pragnąc, że niebiosa były od dawna i ziemia, która z wody i pośród wody razem zaistniała przez Słowo Boże, ⁽⁶⁾ Z powodu których ówczesny świat, zatopiony wodą, zginął. ⁽⁷⁾ Teraz jednak przez to samo Słowo, niebiosy i ziemia są zachowane dla ognia i strzeżone na dzień sądu i zguby ludzi bezbożnych.

1J4:17 – miłość Boga sprawą, że będziemy ufną odwagę mieć w dniu sądu

1J 4:16–18 tpnt

⁽¹⁶⁾ A my poznaliśmy i uwierzyliśmy miłości, którą Bóg ma wobec nas. Bóg jest miłością i kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim. ⁽¹⁷⁾ W tym miłość jest doprowadzona do pełni w nas, abymy mieli ufną odwagę w dniu sądu; bo tak jak On jest i my jesteśmy w tym świecie.

⁽¹⁸⁾ W miłości nie ma bojaźni, lecz doskonała miłość wyrzuca bojaźń na zewnątrz, gdyż bojaźń drży przed karą; a kto się boi, nie jest doskonały w miłości.

Jud 5-7 - Pan zatrzymał anioły na sąd, a Sodomę już osądził

Jud 1:5–7 tpnt

⁽⁵⁾ A chcę wam to przypomnieć, wam, którzy raz na zawsze to wiecie, że Pan wybawił lud z ziemi egipskiej, następnie tych, którzy nie wierzyli, wygubił.

⁽⁶⁾ Także aniołów, którzy nie zachowali swojego pierwotnego stanu, ale opuścili własne mieszkanie, zachował w wiecznych więzach w mroku na dzień wielkiego sądu.

⁽⁷⁾ Jak Sodomę i Gomorę, i miasta wokół nich, w podobny im sposób oddały się nierządowi i udały się za pożądaniem ciała innego mężczyzny, są wystawione za przykład, ponosząc karę ognia wiecznego.

Jud 14-15 – prorocтво Henocha o przyjściu Pana i sądzie

Jud 1:14–15 tpnt

⁽¹⁴⁾ Prorokował też o nich Henoch, siódmy w linii od Adama, mówiąc: Oto przyszedł Pan wśród miriad swoich świętych,

⁽¹⁵⁾ By dokonać sądu nad wszystkimi i ujawnić wszystkie ich bezbożności, za wszystkie bezbożne czyny, którymi wyrażali swą bezbożność, i za wszystkie harde słowa, które mówili przeciwko Niemu bezbożni grzesznicy.

[Ap 6:10, 11:18, 14:7 – zapowiedzi nadchodzącego sądu](#)

Ap 6:10 tpnt

⁽¹⁰⁾ I wołali potężnym głosem, mówiąc: Jak długo, Panie, Święty i Prawdziwy, nie osądzisz i nie pomścisz naszej krwi na mieszkańcach ziemi?

Ap 11:18 tpnt

⁽¹⁸⁾ A narody uniosły się gniewem, i nadszedł Twój gniew oraz czas sądenia umarłych, aby dać nagrodę Twoim sługom, prorokom i świętym oraz bojącym się Twojego imienia, małym i wielkim, i zniszczyć tych, którzy niszczą ziemię.

Ap 14:7 tpnt

⁽⁷⁾ Mówiąc potężnym głosem: Bójcie się Boga i oddajcie Mu chwałę, gdyż nadeszła godzina Jego sądu i oddajcie pokłon Temu, który uczynił niebo i ziemię, morze i źródła wód.

[Ap 17 – sąd nad Wielką Nierządnicą](#)

Ap 17:1-99 tpnt

- ⁽¹⁾ I przyszedł jeden z siedmiu aniołów, mających siedem czasz, i powiedział do mnie, mówiąc mi: Chodź, pokażę ci sąd nad wielką nierządnicą, siedzącą nad wielkimi wodami,
- ⁽²⁾ Z którą oddali się nierządowi królowie ziemi, a mieszkańcy ziemi zostali upojeni winem jej nierządu.
- ⁽³⁾ I przeniósł mnie w duchu na pustynię. I widziałem kobietę siedzącą na szkarłatnym dzikim zwierzęciu, które jest pełne bluźnierczych imion, mającym siedem głów i dziesięć rogów.
- ⁽⁴⁾ A kobieta była przyobleczona w purpurę i w szkarłat, i ozdobiona złotem i drogim kamieniem, i perłami, mając w swojej ręce złoty kielich pełen obrzydliwości i nieczystości swojego nierządu. ⁽⁵⁾ A na jej czole wypisane jest imię: „Tajemnica, Wielki Babilon, matka nierządnic i obrzydliwości ziemi”.
- ⁽⁶⁾ I widziałem kobietę, która jest pijana od krwi świętych i od krwi męczenników Jezusa; i zdziwiłem się, gdy ją zobaczyłem. Cudactwo wielkie.
- ⁽⁷⁾ I powiedział mi anioł: Dlaczego się zdziwiłeś? Ja ci oznajmię tajemnicę tej kobiety i dzikiego zwierzęcia, które ją nosi, i ma siedem głów i dziesięć rogów. ⁽⁸⁾ Dzikie zwierzę, które widziałeś, było i już go nie ma, i ma wyjść z otchłani, i idzie na zgubę; i zdziwią się mieszkańcy ziemi, których imiona od założenia świata nie są zapisane w zwoju życia, widząc dzikie zwierzę, które było i nie ma, chociaż jest.
- ⁽⁹⁾ Tu potrzeba umysłu mającego mądrość. Siedem głów to siedem gór, na których siedzi ta kobieta, ⁽¹⁰⁾ I jest siedmiu królów; pięciu upadło i jeden jest, inny jeszcze nie przyszedł, a gdy przyjdzie, musi on pozostać na krótko. ⁽¹¹⁾ I dzikie zwierzę, które było i nie ma go, ono jest ósmym, i jest z owych siedmiu, i idzie na zgubę. ⁽¹²⁾ A dziesięć rogów, które widziałeś, to jest dziesięciu królów, którzy jeszcze nie wzięli królestwa; ale przyjmują władzę jako królowie z dzikim zwierzęciem na jedną godzinę. ⁽¹³⁾ Ci mają jeden zamysł, i oddadzą swoją moc i władzę dzikiemu zwierzęciu. ⁽¹⁴⁾ Ci będą walczyć z Barankiem, a Baranek ich zwycięży, bo jest Panem panów i Królem królów, a z Nim ci, którzy są powołani, wybrani i wierni.
- ⁽¹⁵⁾ I mówi do mnie: Wody, które widziałeś, gdzie siedzi nierządnicą, to są ludy i tłumy, i narody, i języki. ⁽¹⁶⁾ A dziesięć rogów, które widziałeś na dzikim zwierzęciu, to ci, którzy znenawidzą nierządnicę, i uczynią ją spustoszoną i nagą, a jej ciało zjedzą, i ją spalą w ogniu. ⁽¹⁷⁾ Bóg bowiem wlał do ich serc, aby uczynili Jego zamysł, i uczynili to jednomyślnie, by oddali swoje królowanie dzikiemu zwierzęciu, aż dokonają się Słowa Boże.
- ⁽¹⁸⁾ A kobieta, którą widziałeś, jest wielkim miastem, mającym władzę królewską nad królami ziemi.

[Ap18 i Ap19 – sąd nad Wielkim Babilonem](#)

Ap 18:1-99 tpnt

- ⁽¹⁾ A po tych wydarzeniach widziałem anioła zstępującego z nieba, mającego wielką władzę; a od jego chwały ziemia została rozświetlona.
- ⁽²⁾ I zawołał w mocy swojego potężnego głosu, mówiąc: Upadł, upadł Wielki Babilon i stał się

mieszkaniem demonów i więzieniem wszelkiego nieczystego ducha, i więzieniem wszelkiego nieczystego i wstrętnego pactwa,

(3) Gdyż z wina zapalczywości jego nierządu piły wszystkie narody, a królowie ziemi oddali się z nim nierządowi, i kupcy ziemscy wzbogacili się na mocy jego przepychu.

(4) I słyszałem inny głos, mówiący z nieba: Wyjdźcie z niego, mój ludu, abyście nie byli współuczestnikami jego grzechów, i abyście nie otrzymali z jego plag.

(5) Albowiem jego grzechy sięgnęły aż do nieba, i wspomniał Bóg na jego niesprawiedliwe czyny.

(6) Oddajcie mu, jak i on wam oddawał, dwa razy tyle, oddajcie mu podwójnie według jego czynów; w kielichu, w którym nalewał, nalejcie mu podwójnie.

(7) Ile oddawał sobie chwały i żył w przepychu, tak wiele dajcie mu męczarni i smutku; bo mówi w swoim sercu: Siedzę jak królowa, i nie jestem wdową, a smutku z pewnością nie zobaczę.

(8) Dlatego w jednym dniu nadejdą jego plagi, śmierć i smutek, i głód, i zostanie spalony w ogniu; bo mocny jest Pan Bóg, który go osądza.

(9) I zapłaczą nad nim, i uderzą się w pierś nad nim, gdy ujrzą dym jego pożaru, królowie ziemi, którzy z nim oddawali się nierządowi i żyli w przepychu,

(10) Stojąc z daleka z powodu strachu przed jego męką i mówiąc: Biada, biada, Babilonie, miasto wielkie, miasto mocne, gdyż w jednej godzinie nadszedł twój sąd!

(11) A kupcy ziemscy będą płakać i smucić się nad nim, bo towaru ich nikt już nie kupuje,

(12) Towaru ze złota i srebra, i drogiego kamienia, i pereł, i cienkiego lnu, i purpury, i jedwabiu, i szkarłatu, i z wszelkiego drzewa tujowego, i wszelkiego naczynia z kości słoniowej, i z wszelkiego najdroższego drzewa, i miedzi, i żelaza, i marmuru,

(13) I cynamonu, i wonności, i mirry, i kadzidła, i wina, i oliwy, i czystej mąki pszennej, i pszenicy, i bydła, i owiec, i koni, i wozów, i ciał, i dusz ludzi.

(14) A dojrzały owoc pożądliwości twojej duszy odszedł od ciebie i odeszły od ciebie wszystkie rzeczy wystawne i wspaniałe, których już więcej nie znajdziesz.

(15) Kupcy tych towarów, ci którzy wzbogacili się na nim, staną z daleka z powodu strachu przed jego męką, płacząc i smucąc się,

(16) I mówiąc: Biada, biada, ci miasto wielkie, które jesteś okryte w cienki len i purpurę, i szkarłat, i przyozdobione złotem i drogimi kamieniami, i perłami, gdyż w jednej godzinie po tak wielkim bogactwie została pustka.

(17) I każdy sternik, i całe rzesze pływających na okrętach, i żeglarze, i ci, co na morzu pracują, stanęli z daleka,

(18) I zawołali, widząc dym jego pożaru, mówiąc: Które miasto jest podobne do tego wielkiego miasta!

(19) I rzucali proch na swoje głowy, i wołali, płacząc i smucąc się, mówiąc: Biada, biada, ci miasto wielkie, w którym wzbogacili się wszyscy z jego dostatku, mający okręty na morzu, gdyż w jednej godzinie zostało spustoszone.

(20) Rozraduj się nad nim, niebo i święci apostołowie, i prorocy, ponieważ Bóg zasądził wasz wyrok nad nim.

(21) I jeden mocarny anioł podniósł jakby wielki młyński kamień i rzucił go w morze, mówiąc: Z takim rozmachem zostanie wrzucony Babilon, miasto wielkie, i już nigdy nie zostanie znaleziony.

(22) I głos cytrzystów i śpiewaków, i flecistów, i trębaczy nie będzie już w tobie słyszany, i żaden rzemieślnik jakiegokolwiek rzemiosła więcej nie znajdzie się w tobie, i odgłos tarcia kamienia młyńskiego już w tobie nigdy nie będzie słyszany,

(23) I światło lampy nie będzie już w tobie widoczne, i głos oblubieńca i oblubienicy nie zostanie już w tobie usłyszany; gdyż kupcy twoi byli możnowładcami ziemi, gdyż twoimi czarami zwiedzone zostały wszystkie narody.

(24) I w nim została znaleziona krew proroków, świętych i wszystkich pomordowanych na ziemi.

Ap 19:1–99 tpnt

(1) I po tych wydarzeniach usłyszałem potężny głos licznego tłumu w niebie, mówiącego: Alleluja! Zbawienie, chwała, cześć i moc Panu, Bogu naszemu.

(2) Bo prawdziwe i sprawiedliwe są Jego sądy; gdyż osądził wielką nierządnicę, która niszczyła ziemię swoim nierządem, i pomścił krew swoich sług przelaną z jej ręki.

(3) I powiedzieli powtórnie: Alleluja! I dym jej wznosi się na wieki wieków.

(4) I upadło dwudziestu czterech starszych i cztery stworzenia, i oddali pokłon Bogu,

siedzącemu na tronie, mówiąc: Amen, Alleluja!

(5) I wyszedł głos od tronu, mówiący: Chwalcie Boga naszego, wszyscy Jego słudzy i ci, którzy się Go boją, mali i wielcy.

(6) I słyszałem jakby głos wielkiego tłumu, i jakby głos wielu wód, i jakby głos potężnych grzmotów, mówiących: Alleluja! Gdyż zakrólował Pan, Bóg Wszechmogący;

(7) Radujmy się i weselmy się, i oddajmy Mu chwałę; bo nadeszło wesele Baranka, a małżonka Jego przygotowała się.

(8) I zostało jej dane, aby przywdziała cienki len, czysty i lśniący; albowiem cienki len, są to sprawiedliwe czyny świętych.

(9) A do mnie mówi: Napisz: Błogosławieni ci, którzy są wezwani na wieczerzę weselną Baranka. I mówi mi: To są prawdziwe Słowa Boże.

(10) I upadłem przed jego stopami, aby mu oddać pokłon; i mówi mi: Uważaj, abyś tego nie czynił; ja jestem współsługą twoim i twoich braci, którzy mają świadectwo Jezusa. Bogu oddaj pokłon; bowiem świadectwem Jezusa jest duch prorocтва.

(11) I widziałem otwarte niebo, a oto biały koń; a Ten, który na nim siedzi, nazywa się Wierny i Prawdziwy, i w sprawiedliwości sędzi i walczy.

(12) A oczy Jego jak płomień ognia, i na głowie Jego wiele koron; i miał napisane imię, którego nikt nie zna, tylko On sam.

(13) I odziany był w szatę zanurzoną we krwi, a imię, którym Go zwą – Słowo Boże.

(14) I wojska w niebie podążały za Nim na białych koniach, obleczone w cienki len, biały i czysty.

(15) A z Jego ust wychodzi ostry miecz, aby nim wymierzyć cios narodom; i sam będzie je paść laską żelazną, i sam depta tłocznię wina zapalczywości i gniewu Boga Wszechmogącego.

(16) I ma na szacie i na swoim biodrze wypisane imię: Król królów i Pan panów.

(17) I zobaczyłem jednego anioła stojącego w słońcu, i zawołał potężnym głosem, mówiąc wszystkim ptakom latającym środkiem nieba: Przyjdźcie i zgromadźcie się na wieczerzę wielkiego Boga.

(18) Abyście jedli ciała królów i ciała wodzów, i ciała mocarzy, i ciała koni, i tych, którzy siedzą na nich, i ciała wszystkich wolnych, a także i niewolników, małych i wielkich.

(19) I zobaczyłem dzikie zwierzę i królów ziemi, i wojska ich zebrane, aby stoczyć bitwę z siedzącym na koniu i z Jego wojskiem.

(20) I pojmane zostało dzikie zwierzę i z nim fałszywy prorok, który przed nim czynił cudowne znaki, którymi zwiódł tych, którzy przyjęli znamię dzikiego zwierzęcia i oddawali pokłon jego obrazowi. Obaj żywcem zostali wrzuceni do jeziora ognia, płonącego siarką.

(21) A pozostali zostali pobici przez siedzącego na koniu, mieczem wychodzącym z Jego ust, i wszystkie ptaki nasyciły się ich ciałami.

[Ap 20:4 – jakiś sąd, ale chyba ważny](#)

Ap 20:4–6 tpnt

(4) I widziałem trony; i zasiedli na nich, i dany był im sąd; zobaczyłem dusze tych, którzy zostali ścięci toporem z powodu świadectwa Jezusa i z powodu Słowa Bożego, i tych, którzy nie oddali pokłonu dzikiemu zwierzęciu, ani jego obrazowi, i nie przyjęli jego znamienia na swoje czoło i na swoją rękę; ci ożyli i zaczęli królować z Chrystusem tysiąc lat.

(5) Natomiast pozostali z umarłych nie ożyli, aż dopełni się tysiąc lat. To jest pierwsze powstanie z martwych.

(6) Błogosławiony i święty ten, który ma udział w pierwszym powstaniu z martwych; nad tymi druga śmierć nie ma władzy, ale będą kapłanami Boga i Chrystusa, i będą z Nim królować tysiąc lat.

[Ap 20:12 – sąd nad umarłymi](#)

Ap 20:11–15 tpnt

(11) I widziałem wielki biały tron, i siedzącego na nim, od którego oblicza uciekła ziemia i niebo, i nie znalazło się miejsce dla nich.

(12) I widziałem umarłych, małych i wielkich, stojących przed Bogiem; i zostały otwarte zwoje i inny zwój został otwarty, to jest zwój życia;

i umarli z tych, którzy są zapisani w zwojach, zostali osądzeni według swoich czynów.

⁽¹³⁾ I morze wydało umarłych, którzy w nim byli, i Śmierć, i Hades wydały umarłych, którzy w nich byli; i zostali osądzeni, każdy według swoich czynów.

⁽¹⁴⁾ I Śmierć, i Hades zostały wrzucone w jezioro ognia. To jest śmierć druga.

⁽¹⁵⁾ A jeśli ktoś nie został znaleziony jako zapisany w zwoju życia, został wrzucony do jeziora ognia.